

DAASTEARMEE AMETLIK HÄÄLEKANDJA EESTIS

SÕJAHÜÜD

EDWARD HIGGINS, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

GORDON SIMPSON, TERRIT-KOMANDÖR

Nr. 18

JAANUAR 1931

3. AASTAKÄIK

Jumala rahu. (Kirjeldus 3. lhk.)

„Suur kange tuul lõusis ja ajas laineid laeva, nõnda et laev juba täis sai. Ja Jeesus ähvardas tuult ja ütles järvele: Ole vaik ja vaga! Ja tuul heitis, ja järv sai koguni vaikseks.“

Mark. 4:37—39.

Uhes kalendriga 20 senti

PÄÄSTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London
Territooriumi pääkorter
Rīga, Matisa lela 13, 6.

SÕJAHÜÜD Jaanuar 1931.

Üldsekretäri märkused.

Jaanuar 1931.

Üs aasta.

Lugeja! Sa pead tänama Jumalat, et ta sind on lubanud näha veel üht uut aastat, kõigi selle võimalustega, teenida Jumalat ja inimest. Mida uus aasta meile toob, me ei tea, aga kui meie kuulume Jumalale, me võime olla kindlad Tema hoidmises ja me võime tungida edasi Tema väes. Kui te olete nende seas, kes tänini veel endid pole annud Temale — olgu teie uue-aasta otsus, — anda Jumalale oma süda ja eiu.

Eelolev aasta kutsub meid andumusele ja teenimisele, ja kuna selle peitub tõsise õnne allik, soovim teile õnneliku ja rõõmsa teenimise aastat.

Kindral.

Pärast komandöride kongressi tagajärjekat lõppu alustasid kindral ja proua Higgins tegevast sõjakäiku Inglismaa mitmesugustes osades. Kindral püüdis hiljuti oma 66-a. sünnipäeva ja meie kõik tahame paluda, et Jumal teda edasi õnnistaks häa tervise ja võimalise jõuga, et ta ikka võiks juhtida Armeed suuremate võitudele tulevikus.

Territooriumi komandör.

Meie juht on väga tegevuses territooriumi küsimustega ja on kohtunud mitmete tähtsate isikutega Riias — kes kestvalt väljendavad oma tegelikku huvi Päästearmee töös. Komandöri on suur koosoleku kava jaanuaril kuuks, nende hulgas sõdurite päev Riias 6. jaanuaril ja Lätile ohvitseride koosolekut 7. ja 8. jaanuaril, ohvitseride ja sõdurite koosolekut Tallinnas Eestile 16. ja 17. jaanuaril.

Sõjahüüd.

Meie kuukirja käesoleval väljaandel on uus pära, mis meie arvates saab ligiõmbavaks ja populaarseks. Kunstnik meie palvel ühendas Päästearmee ja rahvuslikud sümbolid ning kujutlused meeldivat.

Lugemisvara on samuti kõrgel tasapinnal ja teie tähelepanu on juhitud erilisel uttele osadele — osakond naistele lhk. 3 ja artiklite seeria algus piibli levitamise üle lhk. 6.

Kas võime teid üles kutsuda, meid aitama „Sõjahüüdu“ rohkem tutvustada. Teie võite teha seda: — 1. Ostas ühe lisa-eksemplari ja saates selle oma sõbrale. 2. Makstes ühe või rohkem eksemplari eest, mis saadetakse vaestele, haiglatesse ja vanglatesse. 3. Ette võttes müüa vähemalt 10 eks. igast numbrist, ja nõnda saades kuulutajaks. Palun luuge rohkem selle üle märkuseid lhk. 7.

(Järg 3. veerul.)

Üks-rohkem-võitlus.

(Territooriumi komandöriit.)

„Jumala inglite ees on rõõm ühe patuse pärast, kes meelt parandab.“

Luuka 15:10.

Üks patune? Jah! Jumala inglite ees on rõõm ühe patuse pärast, kes meelt parandab. Nii see peab kindlasti suurendama teie rõõmu, kui teie võtate osa üks-rohkem-võitluses.

Siin on hää tekst, võetud päätükist, mida peetakse ilusamaks Luuka evangeeliumis. Suur sõna selles päätükis on ü k s.

Üks lammaskadunud ja leitud. Üks trahmarah kadunud ja leitud. Üks ärakäinud poeg kadunud ja leitud. Üks sent on alus kroonile; üks kroon on alus miljonile. Sellepärast ära lõnga arvu 1.

Jumala inglite ees on rõõm ühe patuse pärast, kes meelt parandab. Üks patune? Jah. „Kes ühe patuse tema eksituse tee päält ümber pöörab, see päästab hinge surmast

või öde, või ta võib olla väike laps.“

Kuidas algas Päästearmee?

Sellepärast, et oli keegi pois nimega William Booth, kes põlvitas ühes metodistid klassiruumis ja andis inesele Jumalale ja Tema teenistusele. See oli Päästearmee algus. Oli keegi piibli-klassi juhataja, kes igatses väga, et keegi noortest saaks täiesti ümberpööratud. Ta võitis. Selle noore nimi oli D. L. Moody, ümberpöörnu, kes elas, et teha suurt vägevat tööd Jumalale.

Jeesus leidis Vilippuse ja ütles: „Käi minu järel.“ Vilippus ühines koke ÜKS-ROHKEM brigaadiga, ja kohates oma sõpra, nimega Naatanael, ütles ta: „Kellest Mooses on kirjutatud käsuraamatuse, ja prohvetid, Teda oleme meie leidnud, Jeesuse, Joseepi poja Naatsaretist.“

„Kas Naatsaretist võib tulla midagi hääd?“ küsis Naatanael. Vilippus ütles: „Tule ja vaata.“

Nimeta end sõduriks.

„Sa nimeta ennast ristivõitlejaks! Jumal halastagu su pätele! Sa oled märgitud sõdurit. Kus on võitluste hulk? Jätame järele laulmise sõdurite elust, kui meie ei ole valmis võitlustele, marssimisele, võitlustele ja haavadele, et päästa inimesi. Kui Jumala vaimul on meiega oma tee, meie ei räägi koosoleku lõbudest; meil poleks rahu ei päeval ega ööl, kuni oleme võitnud kedagi õpetajale, kiskunud mõnd tukki välja tulest, aidanud kedagi, juhatanud kedagi tagasi algusele. Oh, et sarnane Jumala tõi tüdaks meid!“

Rev. G. CAMPBELL MORGAN.

ja katap pattude hulga kinni.“ See on salm püha Jakooobuse kirjast, keda peetakse pühade eeskujuks, kes kuulutavad loomulikkumõistust.

Jeesus rääkis ühe mehe Nikodeemusega. See kõne sisaldab sõnumit kõigile inimestele. Jeesus rääkis ühe naisega Jakobi kaevu ääres. See oli saanud temale nii kindlaks tõeks, et ta huvitas terve linna mehega, kes oli näidanud temale ta eksitsit ja ka paremat teed.

Jeesus valis oma järgreid üks teise järele. Andreas nägi, kus Jeesus aset oli, siis ta otsis oma venna Siimona ja ütles: „Meie oleme Messia leidnud!“ Ja ta tõi teda Jeesuse juure. Andreas, samuti kui Ristija Johannes, ei teinud imetähti, aga ta tõi Jeesuse juure mehe, kes tegi imetähti.

Siin on kristlik töö, mida meie igaüks võime teha. Sääln on üks-teine, keda sa võid tuua õpetaja juure. Ta võib olla vend

See on tee. Kui sina ei või vastata nende küsimust, kui sina ei või rahuldada nende uudishimu, su Päästja võib. Võtke neid ja laske nad räägivad oma kahtluse ja raskusi Jeesusele. Õpetaja ei olnud rääkinud Naatanaelile minutitki, kui ta oli juba saanud tõendust, et ta on leidnud Messia.

Taavet ütles: „Üht asja olen ma Jehoova käest palunud, seda ma otsin.“ Ta tahtis näha pihtsuse ilu ja elada Jehoova kobjas alalisel. Ta sai seda üht asja, sest ühes teises laulus ta ütles: „Mu süda on kindel ja loodab Jehoova päale.“

Paulus ütles: „Ma unustan ära, mis taga on, aga ma sirutan ennast sinna poole, mis ees on. Mina kiusan etteseadud märgi poole, ülevase Jumala kutsumise võiduanni poole Kristuse Jeesuse sees.“

Kõrge kutsumine Jeesuses Kristuses on, et teha meid in- (Lõpp 7. lhk.)

Päästearmee komandöride kongressi otsused.

Kindral Higgins Päästearmee komandöride kongressi puhul avaldas järgmise teadaande:

On üldiselt teada, et minu valimise ajal kindraliks mina kinnitasin, et minu arvates on vajalikul kolm tähtsat reformi, ja need mina töötasin teostada. Need on: 1) kaotada kindrali õiguse, nimetada oma järeltulijat ja asetada seda valimistega kõrgema nõukogu poolt; 2) kindlaks määrata kindrali ametist lahkumise vanaduse määr, et see oleks kooskõlas teiste ohvitseride ametist lahkumise määrustega; 3) usaldusmeeste määramine, kes hoolivad Armee varandusi ja kapitali seisukorda kindrali senise üksikhooldamise asemel Lääriakmised nende tähtsate muudatuste puhul ja nende teostamise üle olid kongressi esimeseks tegelikuks tööks.

Päale kõigi teiste arvamiste läbi-kaalumise kongress otsustas suure enamusega volitada mind paluma parlamendit vajalikke vahetusi, et piirata hoolidajate kogu võimkorda.

Üldsekretäri märkused.

(Algus 1. veerul.)

Samaritiinne töö.

Jõulu söök oli ette nähtud igas korpuses paljudele vaestele ja paljudes keskohtades jagatakse suppi üks või kaks korda nädalas.

Kapten Hamburger ja tema kaasohvitserid on tegevuses tõi toetamiska Riias, samuti ka ensain Ambroseni Tallinnas ja ltn. Bleses Tartus.

Kutsume üles omi sõpru saatma annetusi rahas ehk toidunahetes tarvitamiseks, riietust jagamiseks vaestele. Annetused võib ära anda igale Päästearmee ohvitserile ehk saata territooriumi komandöride, Matisa lela 13/6 Riias.

Üks-rohkem-võitlus.

See peetakse 17.—24. jaanuarini ja enne seda on palvenädal, mis algab 10. jaanuaril. See puhul on juhitud teie tähelepanu territooriumi komandöri artiklitele 2. ja 4. lhk.

Uue aasta otsus.

Agas ühe asja ütlen mina: Ma unustan ära, mis taga on, aga ma sirutan ennast sinna poole, mis ees on. Mina kiusan etteseadud märgi poole, ülevase Jumala kutsumise võiduanni poole Kristuse Jeesuse sees.

(VII. 3:13, 14.)

PALVENÄDAL

10.—16. jaanuarini.

ÜKS—ROHKEM—VÕITLUS

17.—25. jaanuarini.

SINULGI ON OSA SELLES.
JUMAL EI LOOBU SINUST.
ÄRA SINAGI LOOBU
JUMALAST.

Jumala rahu.

Kirjutanud staabikapten
H. Pennick.

Nähes ilusalt pilti, mis valitud selle kuu „Sõjahüü“ esimesele leheküljele, mul tuli meele minu pikk reis Jaapanist Ameerikasse, kui seitseteist päeva olime lainete ja tormide meelevallellal. Lõpuks ometi jõudisime Ameerika rannale, vaikselt libisesime ilusa San-Francisko sadamasse ja leidsime rahu.

Reisides mööda maailma ja külastades mitmesuguseid maailmajärgusid olen kõikjal pannud tähele, et

inimesed otsivad rahu.

Elu on raske, tormine reis ja inimsüda hüüab rahu järele. Jaapanis nägin inimesi, kes talvel külmaga ja suvel palavaga käisid poolalasti ühest templist teise, pesid peaaegu keevades allikais, võttes endale kõiksugu kannatusi, et ainult rahu leida oma vaevatud hingele.

Jumal ei ole oma järelkäijatele töötanud elu ilma raskusteta, tormideta ja kannatusteta, ja ükski seda ei ootagi. Kristus ise ütles oma õpilastele: „Maailmas on teil ahastust,“ kuid töötas ka ühtlasi: „Oma rahu jätan ma teile.“ Tema on töötanud rahu, kuid siis järgneb tähtis seletus: „Mitte nii, kuid maailm annab.“

Maailm töötab, et rahu tuleb moraalse eluga väliste usukommete täitmiseks, kuid ta töötab asjata. Maailm töötab, et rahu tuleb rikkusega, hää seltskondliku seisukorraga, kuid ta töötab asjata. Maailm töötab rahu lõbudes sõprade seltskonnas, enese rahuldumises, kuid töötab asjata.

Jumala rahu pole saatuses uskuja rahu, mis tuleb hinge salgamisest, mis tuleb sidametunnistuse allarõhumisest.

Jumala rahu on hinge lootus kõigevägevama Jumala jõule. Niisugune hing võib tunnista: „Ma tean, keda ma olen uskunud, ja olen sellele julge, et ta vägev on minu talle pandud vara hoidma tulemise päeval.“

Tormid tulevad, ja hetketel sarnase jõuga, et ähvardavad hukkimisega. Tulevad tagakiusamised, pettumused, hädad, kiusatused, mured, vaesus, üksindus — ja ähvardavad äralangemiseks. Kuid ometi võime alal hoida sigavat rahu.

Kord nägin pilti, mis kauaks ajaks vaos mu meele. Kunstnik oli joonistanud lainetava mere väikese laevukese, mida hiiglalained loopisid kui laastu. Oli õhtu. Kaugelt paistis suur laev, mis andis märgutähte: „Ei jäta teid.“

Kuigi silmapilkne abi polnud võimalik, kuid ilus töötus „ei jäta teid“ äratas rõhutud südames lootust ja rõmu.

(Lõpp 3. veerul.)

KODUÜHING.

Territooriumi koduühingu sekretär proua PENNICK'it.

Tahame teada anda oma lugejatele, et meil on Eestis üks tähtis tööharu, mida kutsume koduühinguks. See on mõeldud emadele ja tütardele. Ühingu mõte on aidata, anda nõu naissoole, iseäranis naistele ja emadele, ja anda neile praktilisi näpunäiteid majaelu ja lastekasvatuse kohta, ühtlasi äratada ja arendada endas kõrgemat naiselikku kõlblust, mis nii väga tarvilik on eriti neil naistele, kelle kohustus on lastekasvatust.

Meie Armees tunnustame tööstasja, et sarnane töö naiste juures on väga tähtis, tähele pannes, et naised nii suurt osa mängivad rahva elu ülesehitamises. Tunnustame, et neil on suurim mõju iseloomu arengumisele, mis Jumal nende kätte on usaldanud, ja et nendest suurel määral on neil lapse saatus.

Koduühingu liigeteks võivad olla kõik naised, alates 18 a., abielus või

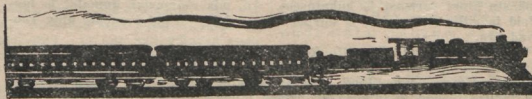
mitte. Ehk küll suurem osa meie seltsilisi on abielunaised, meie tervitame ka neid, kes vallaolised, ära tundes, et praktilised, moraalised ja võimalised nõuanded, mida pakutakse koosolekul, võivad neile olla suureks abiks tulevikus.

Sellel meie tööharul on juba suuri tagajärgi ja see on suureks õnnistuseks naistele teistes maades. Meie usume, et ka Eestis sellest lugu peetakse ja et naised, kelledega tuleme ühendusse, tarvitavad häid ja praktilisi nõuandeid, mida pakutakse koduühingu koosolekul, ja tahavad jääda liigeteks ühinguks.

See töö on alatud paljudes meie korpustes, ja loodame, et see varsti avatakse igas korpuses.

Südamlikult kutsume meie lugejaid-naisi üles andma endid ühingu liikmeks. See lisab juure ühe huvi teie elule.

Emaarmastus.

Üks sündmus mõni aeg tagasi Georgi linnas Ameerikas näitab selgelt ema loomusunnilist kaitsevat armastust, mis midagi ei kard, julgeb kõik, ja ükski asi ei või hoida oma kätte saamast.

Ajalehed jutustavad ühest emast, lapsega süles, kelle sõidet rong lükkas kõrvale; see sündis kõrgel sillal. Tõukest ta kukkus ühes lapsega sillalt Flinte jõkke, kuid ometi jäi ellu, ja arstid isegi annavad lootust paranemiseks saadud vigastustest nihiasti emale kui ka lapsele. Ema on kakskümmend üks aastat vana. Tema läks oma üheksakuulise tütrekesega üle raudteesilla, kui äkki kuulis rongi lähenevat. Ta jooksis ette ja lootis silla lõpule jõuda, enne kui rong tuleb, kuid komistas, ja rong tabas teda keset silda.

Hoides last ühe käega, jõudis ta vaevalt ronida silla äärelle, kuid rong mõõdus ometi nii ligidalt, et lükkas teda neljakümne jala kõrguselt sillalt ühes lapsega vette.

Ei või jätta inestamata julgust ja jõudu, mida väljendas

„Suuremat armastust ei ole ühelgi kui see, et tema oma elu jätab oma sõprade eest.“ Joh. 15:13.

„Mina olen hää karjane, hää karjane jätab oma elu lamaste pärast.“ Joh. 10:11.

Jõulurõõm vaestele.

Tartus on palju puudustkannatajaid, ja palju tehakse igal pool, et aidata, kuid viletus on silmatorkav. Sellepärast oleme ka Päästearmees katsunud midagi teha, et häda kerendada.

Enne pühi korraldati Päästearmees ruumis vaestele jõulupuu. Teelud oli kaetud, ja need vanad, kes teravise pärast võisid lüüda, rõõmunistid ja nautisid kõigest, mis pakuti. Ka mõni laps oli nende hulgas. Kui nad läksid koju, sai igauks paki toidumeelega ühes, ja mõnelele viidi pakk koju Armees poolt. Hääd inimesed on meie läbi valmistanud 20 perekonnale jõulurõõmu.

Jaauari kuul hakkame jälle igal laupäeval suppi andma, ja ma loodan, et siis inimesed turul on samuti vastutulelikud, nagu nad seni on olnud. Südamest olen tänanud Jumalat nende eest, kes midagi on andnud vaeste häaks ja olen palunud, et Jumal neid rikkalikult õnnistaks. Loodame, et see, mis alustatud väikese, kasvab suuremaks Jumala abiga.

M. B.

Üleliigne kulutamine.

Üks vana mulat kohtas kord Richmondis härra K-d ja hakkas vihkimata kurtma praeguste raskete aegade üle.

„Eks ole ometi meeletus, kui võrt kulutajateks on saanud tänapäeva naised? Võtame näiteks minu naise: ühel ilusal päeval palus ta mind anda talle üks dollar, teisel päeval vajas ta kakks, ja nädala pärast nõudis ta juba viis dollarit!“

„See on tõepoolest kummaline,“ tähendas härra K. „Aga kuhu ta paneb kõige selle raha?“

„Noh, selleni pole veel lugu meie juures läinud. Muidugi pole ma talle seni veel midagi annud.“

Need, kes kõigist valjumalt karjuvad heategevuse „üli suurtest nõudmistest“, kuuluvad tavaliselt inimeste hulka, kes „pole seni veel midagi annud.“

Jumala rahu.

(Aigus 1. veerul.)

Rahu on pikalanda jõevool, rahu on üksiku mäe kõrgustik. Rahu on vaikne org, ja rahu on vaikne suveõhk. Kuid ühtki nende seast ei või pidada selle rahu sarnaseks, mis valitseb südames, kus Jeesusel on esimene paik. See on

Jumala rahu, mis käib üle iga mõistuse.

Paljud on otsinud seda rahu, on leidnud ja tunnustavad sellest õnnistusest. Teised püüavad veel selle järele. Ka sina võid seda omada, kui sa aga täieliselt annad oma südame ja elu Jumala ja Tema tahtmise alla ning otsid täielist päästmist elava Päästja, Jeesuse Kristuse läbi.

Uue aasta läkilus

territooriumi komandöriilt.

Olgu aasta 1931 selline, et kui see oleks meie viimane aasta, võiks öelda sellest, et see oli meie parim aasta.

Jumal õnnistagu Eesti ja kindlustagu meile päästmist ja arenemist.

Gordon Simpson.

Kannatajad Jaapanis.

„Meie ikka veel töötame virgalt hinnata söögi ja riisi väljajagamisega perekondadele, kes kannatavad häda praeguse raske ja suure tööpuuduse tõttu.“ (Nii kirjutab kolonel Pugmire Jaapanist). Hiljuti sõideti ainult ühes linnaosas 5000 inimest. Meie ohvitser aitab kohalik noorsooühing ja meie abianandmist väärtsutatakse kõrgelt, eriti valituse poolt. Tähtsaimaks peab ta asjaolu, et meie üllal hoiame inimese kõlbust. Ökonoomilise majandusliku seisukorra tõttu võisime seda tööd jätkata palju kauem kui kavatsesime. Algul arvasime, et kaustike riisi natukese lihaga ja maitsesainetega maksab neli jeeni, kuid sisse ostes toiduainet suurel arvul võisime valmistada veelgi odavamalt. Selle kaustikese täiesti jätkub küllalt üheks söömaajaks.

Seni teeme seda tööd ainult Tokio linnas, kuid väga võimalik, et lähemas tulevikus algame tööd ka Osakas.

„Sest mul oli nälg ja teie andsite mulle süüa; mul oli janu, ja teie joostite mind; mina olen võõras ja teie koristasite mind... Tõesti, mina ütlen teile, mis teie ilal tegite ühele nendest inimeste mu vähemate vendade seast, seda tegite teie mulle.“
Matt. 25: 35, 40.

EDASI!

(Territooriumi komandöriilt.)

EDASI! See on käskluse ja võitluse sõna. Edasi! See on kõigi nende hüüdsõna, kes on teinud edusamme ja kes seda tahavad veel teha. Edasi! Sõna, mille omandanud ja teostanud meie sajadki haritud maailm iga asja suhtes, mitte aga Jumala teenimises. Oh kui meie kõik kuuleksime seda Jumala huulilt tulema melle ja kui meie kuulaksime tähelepanelikult. Kuid peatuge —

KUHU MEIE PEAME MINEMA EDASI!

Tuhanded häiled meie ümber hüüavad: Edasi! See kostab arvuta ratastelt, kui need veerevad mööda tänavaid. See tuleb käibesides ja puhkides aurumasinalt. See vilksatab tuhandes telegraaftraatides, ilmub meie silme ette suurtes kuulutustes, ja nii kama kui elame, kerkitab üles meie hinge sügavustest jätkuvalt. Edasi! Kuid millist häält peame kuulama? Millele peame järelema?

Oh, ärzu see olgu järelekäimine paljudele, et teha kurja! Ärzu see olgu kaasaminek isagnusele rahvahulale, sest rahvahulk alati käib ebaõiget teed. Ärzu see saagu eemaleminek Jumalast, sest eemaleminek Jumalast tähendab allaminekut põrussse. Ärzu see olgu enda tahtmise või kasu otsimine. Ärzu see olgu ebamõnna kummardamine, mille püstitanud meie või teised inimesed. Ja ärzu see olgu järelekäimine inimeste arvamisest, vaid ainult Jumala järelekäimine.

Edasi ja üle! Mitte enesearmastuse viljata au; mitte maailma läikiva au või Jumala au, tõeline au, millele ta kutsus meid; taevast man pääl, pöud andestatud, rahu Jumalaga, ja siis laevast au taevast. Au, mis ei lõpe ilalgi, kuid mis peab alama unssünniga Piha Vaimu läbi. Au, mis on Jumala sarname, kes elab inimeste keskel. Au, mis on Jeesuse sarname, kes surelikkus lehas ilmutas Iesa suurt au. Au, et päästa hingi surmast ja hukatusest. Au, mis rõõmustab Jumalat ja ingeleid ja mille ees saatan ja kurjad inimesed kiristavad hambaid ning kaovad ära.

Edasi jõule! Mitte lõud, mida kuulutavad filosoofeerid ja mis ei või olla eeskujuks, vaid lõud, mida Jumal toob jätkuvalt nende ellu, kes kuulavad tema sõna. Jõud, et olla eraldatud inimesed — mehed Jeesuses Kristuses. Jõud ja julgus, mis paneb inimesi seisma Jumala eest kõigi vaenlaste vastu. Jõud, mis maitses teema kõike, kuid mitte pattu. Jõud, mis võib rõõmsalt teostada kõiki kohustusi sõdurit elus, olla rõõm kannatuses, laulda vanglas ja minna surma palvega huulil.

Kes takistavad meie edasiminekut? Kas võivad pimeduse jõud, kes lähevad vastu enda laugusele, olla takistajaks valguse lastele? Kas nad võivad lahutada meid meie Jumala rüpeest? Kas võib maailm ja põrzu kujundada sõjaväge, millest läbi Vaimu mõök ei saa murda teed? Miks nad ei vabanda praegestest põlatud pilbilist? Miks nad ei saa sumbutada palvehuulil, mis kerkitab Jumala poole? Miks nad ei saa muuta rõõmu õli mureks? Sellepärast, et nad ei või kõrvaldada ühki Tema järelekäimist ja Tema tundmist, keda tunda tähendab igavest elu.

Meie võime minna edasi ainult rutuga! Need, kes tahavad keemse, rahu ja rõõmsast meelt, võivad lahutada eluteel, noppides liili ja viites aega, mis nelle on nii igaz. Need, kellel on rahuldus oma edus ja kes on valmis loobuma maailmast ühes selle muredega, võivad kõnida küllalt aeglaselt. Kuid et võita pattu meie seie ja meie ümber, sure eduga sumbutada kurjuse võimu, ja et võita hingi Kristuses, me peame ikka jälle ning jälle pääle tungima.

Miks meie ei ruttu? Oh, see pole „kohane“! Iga asi toimitagu kombinatsioonil „korralikult.“ „Ärzu ninge äärmusse“, ja tühast teisi asju öeldakse, kui tõsisemad mehed varustavad vaimulikule võitlusele, kas siis võita või surra.

Sellepärast kas on „kohane“, omada eesõiguse, olla Kristuse sõdur ja elada rahu ning enda-õigluses? Kas on „kombepärane“, näha meie Jeesuse pilkamist ja Tema päästmistse põlgamist, ilma milleta lõpeb kõik meie jõud, et tõsta üles patuseid inimesi? Kas on kõik asjad „korras“, näha korratud maailma, ja võitlemata kogu jõuga meie ei või juhutada teid õigele teele? Kas see pole suurim vajuatus, minna töötama hingede pääst- misse eest, kes võivad ühel hetkel ilvastvi kaduda meie võimupüürist? On hundid liig palju „kohast“ ja „korralikult“ religiooni. Maailm nõelab ja õnnib omas pattu. Meie on saabunud aeg, tõsta üles ja võidelda Jumala ning õigluse eest.

„Kuid mitte nii ruttu!“ Mis tähendab liig ruttu? „Jookske nii, et teie võidate“, see on ainus juhtsõna, mille Jumal annab meile. Meie ei või jooksta nii ruttu, et saavutada laevast üle piiri; sellepärast jookske nii ruttu kui võime. Kaduagu kõik valehübi. Kaduagu mure väiklase arvustuse vietsa nurisemise pärast. Laskem päästa oma hinged, ja nii palju kui võimalik, päästke teiste hinged, tõmmates neid välja kui välja.

Ühes Jumalaga võime teha kõiki asju. Tema kätes on nõrkused võidetud ja meie rumalused avaldatud. Lootuseta inimene saab troosti, uskudes Tema päästmistse. Tema läbi vaene patriori, kes maha rõhnutud saatana ikke alt, tõuseb vabadusse ja tungib rutates uskali oma endise isanda pääle. Ühes Temaga saab kõikuva ja kahtlev taski tuliseks võitlejaks Kristuse eest. Ühes Temaga saab kartlik inimene, kes suudab vaevalt kõneleda ühe sõna rahu hulgas, pihniks jutustajaks, saades luupladimist mitte inimliku kõneaususe või õnnimise, vaid Jumala juuri läbi. Ühes Temaga ei või ükski teada, mida võib korda saata.

Nõnda koondatakse usk, julgus ja tugevus ühiseks tervikuks, ja iga sõdur saab kangakluseks.

Uuesti käsklus: „Edasi!“

Jumala loomise märgid.

Keegi prantslane, kes oli võitnud endale kõrge seisukoha teadlaste seas, kuid kes salgas ometi Jumalat, kõige kõrgemat, reisib läbi Sahara kõrberst ühes juhiga, kes araablane. Ta märkas seda, mis talle ei meeldinud, nimelt et tema juht põlvitas kõrvetavale liivale ja palus kindlalt aegadel. Lõpuks ühel õhtul, kui ta tõusis oma põlvedelt, küsis filosoof temalt pilkava naerustega: „Kuidas teie teate, et on Jumal?“ Juht vaatas oma leekivate silmadega inimestes pilkajat ja ütles siis kindlalt: „Kuidas ma tean, et on Jumal? Kuidas ma tean, et inimene ja mitte kaamel mõõdus läinud õõli pimedas minu onnist? Eks seda või teada jalajälgedest, mis liivas? Samuti — ta näitas päikesele, mille viimased kiired paisisid õhkikus kõrves — „need ja jäljed ei ole inimese omad.“

„Taevad jutustavad Jumala au, ja taevavalgustus kuulutab Tema kätetööd.“

Lapse silm päästetud.

Kümnekuuline lapsuke toodi Semaranga vanglasse, mille juhataja on kol. Itn. Dr. Wille. See toodi ühest teisest haiglast, kus arstid tunnustasid, et nemad ei saa enam kuidagi väikest haiget aidata. Pool nägu oli paiguti kaetud purvillaga. Üks silmalagu oli ära sõõnd, silm oli kinni sidumata. Kui oleks lubatud haiglasti nii edasi areneda, oleks silm peagi kaotanud nägemisvõime.

Dr. Wille kolme õe kaasabil töötas terve tund aega, lõigates lapsel nahatükke kätelt ja õmmeldes need silmalaole. Lõikus oli edurikas ja on loota, et silm varsti omand sama vilumise nagu terve silmi.

Keegi haige jutustab sündmusi üle järgmiselt: „Ma pole ühtainsatki näinud nii Jeesuse sarnase olevat kui Dr. Wille, kui ta mõne päeva pärast võttis lapse silmalt sideme. Teise silmaga väikene kogu aeg jälgis arsti iga liigutust ja isegi naeratas. Lapse ema jutustas seda, ja isa oli nii vaene, et midagi ei suutnud maksta arstiaabi eest. Dr. Wille töötas nii juha kakskümmend viis aastat.“

Väga kahju, et Dr. Wille läheb varsti pajukile. Tema on juha kolm aastat töötanud üle oma vanaduse ülemäära.

Kahetsemine surmavoodil.

Cu kurb teada, et roimar, kes pilkas Kristust, kui ta rippus ristil, suri just samuti, kuidas ta elas. Inimesed teevad peaaegu alati nii. Oled sa seda pannud tähele kunagi varem? Kogu püüis on nämetatud ainult üks inimene, kes kahetses viimasel tunnil. Kõik teised inimesed, kes elasid ülekohutust elu, surid omas ülekohutust, nii kaugel kui võime mõista püüis järele. See on sarnane, et kui sina elad jõodiku elu, sa sured jõodikuna; petja sureb kui petja, hooletu sureb kui hooletu, teotaja sureb teotajana, tagarääkija tagarääkijana, sügavale langenud inimene sureb sarnasena. Nagu sa elad, nii sa sured kõiges. Viimasel raamatus ja kõiges viimasel päätükis on öeldud: Kes ülekohutust teeb, see tehku veel ülekohutust, ja kes roojane on, see saagu veel roojaseks; ja kes õige on, see saagu veel õigeks; ja kes püha on, see saagu veel pühaks. Ja vaata, ma tulen nõbedasti, ja mu palk on minuga, igapähe kätte tasuda, nõndakui tema tegu on."

Ära sellepärast kutsu mõelda oma hinges, et võid minna edasi oma pattudest ja siis kahetseda viimisel hetkel. On olemas surmavoodi kahetsus, kuid ma kurvagi ei ole näinud — kunagi viibinud süül juures. Jumal annab püüis meile ainult ühe juhuse, ja pole häid rajada oma hinge häid saatust sarnaselt juhusele, mis olnud ainult kümne tuhande seas. Kahetse praegu! Praegu on päästmise päev!

ATEISTI TUNNISTUS.

Enne oma Inglismaa külastamist oli Voltaire, kuulsa Prantsuse kirjanik, jumalasalgaaja. Aga kui ta Inglismaal täiesti tutvunes Newtoni õpetusega ja mõistis tema suurt tähtsust füüsilise maailma pildile, siis muutus ta ateismi leppimatuks vastaseks.

"Kätekimisus õpetab lapsi, et Jumal on olemas. Newton tõestab seda õpetlastele," kõneles endine pilkav jumalasalgaaja.

PALVENÄDAL

10.—16. jaanuarini.

ÜKS—ROHKEM—VÕITLUS

17.—25. jaanuarini.

SINULGI ON OSA SELLES.

JUMAL EI LOOBU SINUST.

ÄRA SINAGI LOOBU

JUMALAST.

Tulised usklikud.

Kirjutanud KATARINA BOOTH,
Päästearmee ema.

„Oh oleksid sa külm või keev“
(Ilm. 3:15.)

Miks tahab Jumal, et inimesed oleksid tulised Tema teenistuses? — Just samal põhjusel, miks mete tahame saada tulseid usklikke. Meil ei ole mingit usaldust leigete vastu, kes teenivad meid selsamal ajal, kui nad võivad teenida iseennast, kuid sel hetkel, mil meie ja nende huvid näivad arjuma, jätvad nad meid üksinda õnnetusse.

Meil ei ole südamesõprust nendega, kes on poole südamega, aga pole mingisugust rõõmu nendest; meie tahaksime, et nad oleksid keevad või külmad — läbi ja läbi sõbrad või vaenlased.

Loe omas südames ja meeles Jumala otsust selles suhtes ja vaata põhjust, mispärast Ta ütles: „Oh oleksid sa külm või keev.“ Ma tahaksin, et sa panned tähele kaks või kolm iseloomujoont tulseid usklike ümber, nii et sa võiksid teada, kas kuulud nende hulka.

Et olla tuline, tähendab omada: — 1) valgust, 2) puhtust, 3) teravust, 4) jõudu.

1. Valgust. Tuliste usklike on selline sära endi ümber, et nende ilumine näitab teiste patu. Nad teevad seda kõige pääl vastolu pärast. „Mis osa on valgusel pimedusega?“ Jumala valgus, mis paistab tulseid usklikele patuse pimedale südametunnistusele, teeb, et nad tunnevad oma patu, viletsust ja hädaohtu, ja kui nad võtavad seda vastu, siis see juhatab neid põõrmisele. See „avab nende silma“, ning kui nad tahavad jälgida, see juhatab neid Jeesusele.

„Teie olete maailma valgus.“

Kui patused põlgavad seda valgust, nad kinnitavad oma patu endile ja suurendavad oma hukkamõistmist kahekordseks. „Kui mina mitte ei oleks tulnud ja ei oleks seda neile öelnud, siis ei oleks neil mitte patu; aga nüüd ei või nemad mitte oma patu vabandada.“

Milline hirmutoev vastutus hingab igal patusel, kes on toodud ühendusse usklikega, kes on täidetud Jumala valgusega!

Mõned teie seast, kes loevad neid sõnu, elavad selle valguse all; kuidas sina tarvitad seda? Hoia!

Teiseks, valgus ilmutab mitte lahkuse patu. „Igaüks, kes kurja teeb, vihkab

valgust, ja ei tule valguse juure, et tema tegusid ei pea laidetama.“ Teatud mõddul tekitab vaimuliku valguse ligiolek kas kahetsust või vastupanu. Pime hing ei või elada valgusega täidetud hingeligiolek, ilma et ta kahetses või oleks vastane, kui ta ei alulsiis ta mässab selle vastu.

See oli selle valguse tulise sära all, et juudid kogusid Tehvanuse ümber, see lõi kas nendel läbi südame, ja nad kristustasid hambaaid tema päälle.“ Tema valguse mõju nendele pimedusele ilmutas nende vaimulikust ja põlgust ning vastolu mässus.

Kuidas on teiega, usklikud, selles suhtes? Kas teie võite käia üheskoos pimedate hingedega, ilma et saada nende vastolu? Kui nii, olge kindlad selles, et teil ei ole palju valgust.

Kolmandaks valgus ilmutab patu loobumise läbi. Tulised usklikud „noomivad julgesti oma ligemist, et ta tema pärast patu ei kannu.“

See murrab nende sõidant, et inimesed ei pea Tema käske. Nad teevad, et neil on eluvalgus; nad tunnevad, et peavad näitama seda sinna, kus tehakse valesti, näitama inimestele, kes arvavad ennast olevat madagi, mida nad tõsiselt ei ole, et „avada nende siimad ja pöörata neid pimedusest valgusele.“ Teie ilagi ei kuule, et tulised usklikud seisavad patu eest või nimetaksid seda pehmpenda-

va nimega; nad tunnevad patu vastu oma mõõdu järele, nilsamuti kui Jumal on selle vastu. Nad põlgavad seda, mis ei ole puhas, ja sellepärast nad ei või lubada ega vabandada seda milgi tingimusel.

2. Puhtus. Palavus puhastab, kõrvaldab mustust. Nii põlev Püha Vaimu tuli puhastab hinge, mis täidetud, nii tulised usklikud on puhtad. Nende riided on valged, nad hoiavad iseenesid „lahutatud maailmast.“ Nad väljendavad kõlbilist õhkkonda igal pool, kuhu nad lähevad. Patused tunnevad nii nagu Peetrus, kui ta ütles: „Mine minust ära, Issand, sest ma olen patune.“

3. Teravus. Tuline põletab Tulised usklikud süttavad tuld ka teistes pühades. Nad tõrkavad patuse südametunnistuse, põletavad variseride sõrmi sulatavad tagasi langenute südameid ja soojendavad neid, kes on kaotanud oma esimese armastuse.

4. Jõud. Tulised usklikud on vägevad. Nad võib olla ei ole haritud, õpetatud, aga nende tulidus jätab palju suurema mõju patuse südamele ja saab palju suuremat vastolu põrgu poolt, kui haritud ja õpetatud fildine leige professor. Kallile kalurid saavutasid kolme aasta jooksul palju suuremat mõju kui kõik õpetatud juudid olid teinud sajandite jooksul, sellepärast, et nad olid tulised Jumala teenistuses. Tulised usklikud ei ole mitte ainult töövõimelised, vaid ka valmis kannatama. Nad võivad panna vastu raskustele, kannatada valetatu, seista vastu kõrgetele ja jõurkastele, pida vastu tagakusumistele ja surmale.

5. Et olla tuline, tähendab vastolu — esimeseks variseride poolt. Nad vaatavad põlgusega tulsele usklikele, nimetavad neid rumalaks, israelli tülik, kiriku rahurikkaks, mitteaustamise põhjuseks. Variserid olid kõige kibedamad vaenlased Tema, kes ütles: „Püha viha su koja pärast on mind ära söönud.“ Ja nemad on veelgi kõige kibedamad vaenlased neile, kes on täidetud Tema valguga.

Et olla tuline, tähendab vastolu maailmal.

Maailm vihkab tulseid usklikele sellepärast, et nad vaatavad põlgusega tema lõubudele ei hindata tema komist, tallavad tema auhannusele ja käetakse tullele. Põlgava tema tulidus, lähevad ära tema vaimust ja tulise elavad kõrgemat elu. „Sellepärast, et teie ei ole maailmast, maailm vihkab teid.“ Ta kannatab mõistlikkust, on viisakas inimestega, kes hindavad seda elu sama hästi kui tulevast, ja näevad, kuidas tema sellest kõige paremat; aga „tulise“, „hirmsad“, „lollid“, „rumalad“, kes näitavad oma usku igal pool, räägivad igalhe hingele, kes räägivad alati Jumalast, surmast, kohtust, taevast, põrgust — „Kõrvale nemad! Nad ei ole kohased elule!“

Et olla tuline, tähendab vastolu saatant. Oh kuidas ta vihkab sarnaselt tulseid usklike! Mitmed koosolekud on peetud põlguse sellepärast. Nad saavad võlgu saatana kõige paremini õpetatud loegioni. Nad raputavad tema trooni alust. Nad võtavad saagi ära suust. Ta peab tegeva midagi! Ta toob neile igal pool muret, aga —

hullehunnaj! meie suurvanele on võidetud vaenlane.

Lubage mind meele tuletada lõpuks, et olla tuline, kindlustab Jumala iseariikku; anstamist, kaitsmist ja sõprust ning lõpuliikku võitu. „Ole ustav surmani, siis tahan ma sulle elakrooni anda.“ Säälijuures aga, et olla leige, tähendab väljasliitumist Tema suust, mis on erilisel ehameldiv, armutu, ja lõpuliikult mahajäetud.

Mis tahad sina olla: kas keev või leige?

Eestis tegevad päästeohvitserid ühes territ-komandöri ja staabikapteniga.

Välke Tom elas maal oma õe ja vanaemaga. Ühel päeval Tom ja tema õde Mary mängisid õues. Tom kogemata lõi maha ühe vanaema partidest. Mary lubas valkida, kui Tom valmis on aitama teda tema kodustes töodes.

Tom ja Mary kutsuti varsti päälle selle lõunale. Tom oli vähe kartlik. „Mine ja kata laud, Mary,“ ütles vanaema. Mary vaatas Tomi otsa. „Mina katan laua, vanaema.“ ütles Tom ruttu.

Pärast lõunat kästi Mary't kuivatada nõusid. Mary vaatas jälle Tomi otsa.

„Mina kuivatan nõud, vanaema,“ ütles Tom.

Vanaema ei suutnud aru saada, miks ta kohe valmis oli täitma Mary kohustusi. Mõeldes, et siin tegemist vast mõne lapseliku kokkuleppega, unustas ta varsti selle asjaolu.

Tom heitis magama sed õhtul süüdlase südametunnistusega, vaatamata nolle väikestele tõdedele, mis ta teinud Mary'le. Need ei suutnud kuidagi teda panna unustama seda, mida ta teinud vaesele pardile.

Peale einet järgmisel hommikul Tom oli igal Mary kutsel teenistusvalmis. Kui aga vanaema käskis Mary't teha midagi, viimane vabanes ülesandest heites pilgu väikesele vennale.

Nurgake

noortele.

Tom ja tema südametunnistus.

Järgmisel päeval vanaema jõudis otsusele, et Tomiga midagi halba on juhtunud. Ta oli tähele pannud, kuidas ta alati aitas Mary't, tehes suurema osa tema tööst. Ta näis säälijuures väsinud. Vanaema ei teadnud, et salajane süütegu teda vaevas.

Võttes väikese poisi oma põlvedele, ta ütles:

„Tom, sa oled olnud hea poiss viimasel ajal, aidates Mary't töö juures, aga sa näed halb välja. Oled sa haige?“

Tom oli ju ainult väikene poiss ja ta vanaema kaastunne murdis teda lõplikult. Ta otsustas kõik üles rääkida. Mitte sellepärast, et ta Mary töö vastu oli, vaid et ta seda tegi süüteo katteks.

„Kas sa pole leidnud, et sul üks part puudub, vanaema?“ küsis ta piisarsilmi.

„Ei,“ vastas vanaema.

„Hää küll, ühel päeval mängides hinguga mina tapsin ühe pardid. Mitte meelega, vanaema. Siis Mary lubas mitte rääkida, kui teda tema töös aitaksin, aga ma ei suutnud unustada seda parti, vanaema.“ Tom otse karjus nüüd, ja vanaema tõmbas teda enese lähemale, öeldes, et kõik on

hää, ainult ta oleks pidanud kohe üles tunnistama

„Ükskõik, mida sa ka ei tee, Tom, ikka räägi vanaemale. Sa näed, et sa ei või peita asju Jumala eest, kuigi püüad. Kui palju parem oleks olnud, kui oleksid üles tunnistanud oma eksimust, niipea kui ta tehtud. Vanaema on kurb palju rohkem pettuse, kui pardid kaotuse üle ja ma olen kindel, et sul on olnud küllaldaselt karistust. Sinu asemel, ma mõtlen, ma paluksin samuti Jumalalt andeksandmist. Nüüd mine ja mängi jälle ja mina tahan veel kõneleda väikese vallatu Mary'ga.“

Toom päälle selle hoolsasti hoidis eemal partidest, sest ta siiski ei mõistnud, miks ta just pidi tegema kõik Mary töö, ja et surnud part tõesti võib murepõhjuseks saada.

Piibel tema levitamises.

Elav raamat.

Käesolev on esimene artiklite seeriast, mis tõlgitud komandör Mildred Duffi ingliskeelset raamatust. Komandör sai Päästearmee ohvitseriks a. 1886 ja teenis Rootsis, kui ta suurema osa oma ajast veetis ta Inglismaal, kus ta mõne aasta eest oli „Noore Sõduri“ toimetaja. Ta on ühtlasi mitmete, eriti noorsoo huvidele pühendatud raamatute autor. Komandör on meeldiva omapärasusega naine ja on huvitavamaid kirjutajaid, nagu teie näete.

Komandör Mildred Duff.

On ainult üks raamat, mis ei saa ilialgi vanaks.

Tuhandel aastal inimesed on kirjutanud raamatuid. Suurem osa raamatuid on unustatud; väike osa kõige paremaid ja targemaist on peetud meeles teatud ajal.

Aga lõpuks vananevad kõik; teha hake uusi leidusi; tõusevad uued ideed; vanad raamatud iganevad — nende kasulikkusel on lõpp. Üliõpilased on anukelised inimesed, kes hoolivad veel lügeda neid.

Rahvus, millesse kuulustid esimeste raamatute autorid, on lõppenud; keel, milles nad oild kirjutatud, on „surnud“ — see tähendab, seda ei tarvitata enam igapäevases elus üheski maailmas.

Muuseumis klaaskapis võib näha murdunud tükke ja vanu osi mõnest vanajaga raamatust. Õpetelased hoolitsevad nende tükikide eest ja püüavad seada neid kokku, et leida üles veel kord nende mõistet; aga ükski teine ei hooli sellest, kas nad lähen-davad midagi või ei. See sellepärast, et

raamatud on surnud.

Nad ei või puudutada inimese südant; neil ei ole midagi tegemist enam kirjillega, elavate meestega ja naistega.

Edasi; meie piibel on kirjutatud nendes antiik keeltes: tähendab — teda peab liigitama maailma „surnud“ raamatute hulka?

Ei, mitte sugugi. Ainult tõelolu ise, et Jumala sõna võib lugeda tänapäev 412 elavas keeles, näitab sel-

Hiina tütarlapse usk näeb tervestegevemise imet.

Katsuge praegu üheks hetkeks täiesti vabaneda evangeeliumist ja kristlikust õpetusest ning mõelda, nagu poleks teie üldse midagi kuulnud neist ilusaist tõdedest. Ainult siis teie võite mõista, missuguse huviga üks Hiina tütarlaps kuulas jutustust sellest, kuidas Päästja tegi terveks teie haige.

Tema süda lõi põlema! Eks ta ema olnud samuti haige? Kas siis see naine Jeesus, kes asus elama nende külasse, ei võiks terveks teha ka tema ema?

Tema läks Armees ohvitseri juure ja palus teda tulla ta ema juure, nii et võiks sündida imetegut. Inglise naisohvitser, kes oli saadetud Hiina korpuse juhatajaks, palus südamest Jumalat, et Jumal teda õieti juhiks selles asjas.

Enne kui ta kõneles ühe kohase sõduriga, küsis ta: „Kas teie olete kindel, et sarnane usk saab tasu?“

„Kuis ei peaks ma uskuma, kui sarnane usk on juba haige kodus?“ kõlas vastus.

Naisohvitser ühes oma sellisilise ja palujaga läks sinna ja leidis tütarlapse ema peaaegu

lootusetu seisukorras. Kõik naabrid ja teised omaksed vaatasid kartusega ning umbusaldusega nendele. Mis küll need kummalised naised teevad siin?

Naisohvitser tõstis palves südame Jumala poole ja palus, et tema ja ta sellisilised võiksid uskuda sama kindlalt ja julgelt kui väike tütarlaps, kelle polnud vähematki kahtlust, et kõigi, kes räägivad Jeesusest, on tervestegevemise jõud. Naisohvitseri palve ja lahke ülalpidamine rahustas ja rõõmustas haiget. Ja siis tuli vastus. Sest silmapilgust päälle haigus

hakkas taganema.

Ei möödunud kaua aega, ja ta oli täiesti terve. Kulgi imetegut ise oli suur, sed polnud ometi veel midagi võrreldes selle hingeõjuga, mida omas naisohvitser. Tütarlapse usk oli äratanud ka tema lootust sellele, kui häämeelega Jumal kuuleb palveid.

Tänu Jumalale kõikide eest, kes äratavad ja vaimustavad meie usku. Sarnased hinged elavad kõige lähemal taevale, ja nende õrn lootus äratab ka teiste inimeste vaimujõudu.

gesti, et ta ei ole surnud raamat; ja kui tulemate meele, et möödunud aastal saadeti ainult ühe liidu poolt tegevass maailma meestele ja naistele 5,000,000 uut piblikeemplari, meie näeme, kui tõsiselt „elav“ ta peab olema.

Rahvad võivad lõppeda, keeled välja surra, kogu maailm võib muutuda, siiski

piibel elab edasi.

Miks see on nii?

Sellepärast, et piiblis ükski kõigi raamatute hulgas, mis nähtud maailmas, on leida sõnum igale mehele, naisele või lapsele, kes on ilialgi elanud või kes elavad tulevikus kuni maailm kestab.

See on sõnum Jumala päästmisest Tema Poja Jeesuse Kristuse läbi.

Sõnum on igauheline; kõige targemal valgel mehele, kõige harimatule metslasele; Aafrika mustale, Hiina kollasele mehele, tuhmile eskimole, kes elab kesk jäävälja Arkti saarestikul.

Ei anna põhjust, kes on inimene, kus ta elab; elav allikas on piiblis, mis aitab iga inimolevust, kes tegutseb selle sõnal, et saada Jumala tõsiseks lapseks ja sõduriks.

Ükski inimlik tarkus ei või seletada seda. (Lõpp 7. lhek.)

Üks-rohkem-võitlus.

(Aigus 2. leheküljel.)

meste päästajaiks, kas lahke kõnelemise läbi, või kiskudes neid kui tuised tukke tuisest. Nii nagu kaks ingut, kes olid Loti ja ta naise juures, saatsid neid välja linnast, millele oli mõistetud kohut, ja juhatsid nende nägu õige sihi poole. Ka siis veel Lou naine hukkus, aga ta oleks võinud saada päästetud. Teie ei või saada inimesi päästmisele ilma nende tahtmiseta: ka Jeesus ei võinud teha seda. Aga sa võid katsuda hästi, nii nagu mehed, kes töid oma haige sõbra asemel Jeesuse juure. Nad ei võinud teda viia sisse läbi ukse, aga nad viisid tema sisse läbi katuse.

Vend, õde, katsu, katsu, katsu uuesti. See on teisiit jeldud **ÜKS-ROHKEM-KATSUMINE.**

„Üht asja on sulle tarvis,“ ütles Jeesus ühele väga häale noorele mehele. Ainult mõtle sellele! On inimesi, kes lubavad üht väikest mõtte või teo pattu, mis peab neid väljaspool taevariigi.

Ainult üks samm. Just üks samm võib tõsta sind välja pimedusriigist Jumala armsa Poja kuningriiki. Miks mitte teha seda üht sammu praegu, ja siis ühineda **ÜKS-ROHKEM-VÕITLUSEGA.**

Piibel tema levitamises.

(Aigus 6. leheküljel.)

Piibel kõneleb meie Kristusest. Enne kui Kristus tuli, kõik õpetused olid juhitud Temaile. Tema on ainuke kindel juhataja meie igapäevases elus. Ainult Tema surma läbi on meil lootus tulevikule. Esmesest leheküljest kuni viimasele räägib piibel Kristusest. See on tema imetevaga jü saladus.

„Need on need kõned, mis ma teile rääkisin, kui mina alles teie juures olin; sest kõik peab tõeks saama, mis Mooses käsõpetusesse ja prohvetite ja laulu-raamatuse minust on kirjutatud.“ (Luuka 24:44.)

Eelolevad sündmused.

Erilised koosolekud,

mida juhib Territooriumi komandõr, kol.-ltm. Gordon Simpson.

Laup., 17. jaan. kl. 7.30 õ. Päästmise demonstratsioon — Tallinna I ruumis.

Pühap., 18. jaan. kl. 3 p. l. Loeng P. A. tööst — kol.-ltm. Gordon Simpsonilt — Bõrsisaalis. Erilised koosolekud peetakse ka Tallinn I ja Tallinn II ruumis kell 10 homm. ja kl. 7.30 õ. pühapäeval. Osa võtavad kõik Eestis tegutsevad õhvitserid.

Esmasp., 19. jaan. kl. 7.30 õ. Loeng P. A. tööst — kol.-ltm. Gordon Simpson — Päästearmees ruumis Tartus. Teid kutsutakse sidamlikult osa võtma.

Vajatake kandidaate.

Noorimehi ja naisi (üle 18 a. vanad), kellel hääd tervis, k e d a Jumal kutsunud andumuse ja teenimise elule, õhvitseridena Päästearmees. Põõrake kandidaatide sekretäri poole, Matisa isla 13. Riia.

Territooriumi uudised.

Territooriumi komandõr külastas keskkohti väljaspool Riia t möödnud kui jooksul. T u k u m i s oli kolmelekuud hästi külastatud ja kooleleidis, et kapt. Mursnieks ja tema kaks leitnanti olid täiesti tegevuses töõga Tukumis.

Liibavis kolonel pidas laup. õhtul loengu Armees tööst Lõuna-Ameerikas. Kõik koosolekud olid hästi külastatud. Pühapäevae õhtu koosolek peeti metodisti ruumis, Uus-Liibavis. Kapt. Balzaitis ja tema kaks leitnanti jätkavad hoogsat sõjakäiku, millele järgnevad sõidudega sõdurid ja nekrutid.

Cesit ja Volmari külastati samuti, kus õhvitserid ja seltsilised viivad edasi võitlust agaralt.

Üldsekretär pidas hiljuti oma loengu Jaapani üle Riia I, Riia II ja Riia III-das, kus suurt huvi tunti

piitide vastu, mis näidati. Staabikapten külastas hiljuti ka Eestit; Tallinnas leidis ta iga õhvitseri päästeõja tegevuses. Ensain Ambroseni ja ltn. Eimaniil on palju teha samariitlisse töö alal. Pühapäevae koosolekud olid osavõtu-rohked, samuti ka Tartus, kus ensain ja proua Granholm ühes nende kaasõhvitseridega on alaliselt suures töõs rahva vajaduste kasuks.

Proua staabikapten Pennick, territooriumi koduõingu sekretär, sai hiljuti aumärgi kuuagaegse teenistuse eest, olles 25 aastat õhvitserina Armees teenistuses. Selle hulgas on 7 aastat teenimist rahvusvahelises kadetkoolis Londonis, 7 aastat misjonitegevust Jaapanis ja 10 aastat Briti territooriumil, enne nimetatamist Lät-Eesti territooriumile. Proua Pennick juhatas hiljuti koduõingu koosolekuid igas Riia korpuses ja Jelgavas.

„Sõjahüüü“ levitamise märkused.

Meie väga hindame iga seltsilise püüet, kes on levitanud „Sõjahüüü“ möödnud aastal, ja meie ütlemise sidamlikult: Tänu! Kuid 1931. aastal tahame teha veel paremat. Territooriumi komandõr on otsustanud suurendada ajakirja kausta, müügihinda kõrgendamata, lootes, et see ühes meeldiva pööga annab meie võimale suurendada meie ajakirja levitamist — vähemalt 50%.

Seda võib toimida ainult siis, kui tulevad esile

100 uut võitlejat, kes on valmis müüma vähemalt 10 eks. igast numbrist 6 kuukooksul. Palun teatage oma nimi juhtivale õhvitserile, ja see avaldatakse neis märkustes veebruari numbris.

Seltsilised, kes levitavad „Sõjahüüü“ ja kellel on huvita-

vaid kogemusi ja juhtumisi ühenduses sellega, saatuks need meie — avaldamiseks, kui võimalik. Ainult käesolev number maksab 20 senti ühes 1931. a. kalendriga. Kõik eksemplarid müügie ära ja palun kirjutage märkimiku nende nimesid, kes ostavad „Sõjahüüü“ järjekindlalt.

Levitage 400 eksemplari!

Jõulupajad.

Jõulupajade läbi olime vastu võtnud vaeste häaks 868 kr. 3 senti, mille eest tahame tänada kõiki, kes ühel ehk teisel viisil meid aidanud. Kõik sissetulek on tarvitatud ja tarvitatakse vaestele.

Päästearmees I korpuse nimel ERNST MOLIN, adjutant.

Samaritiitse töõ nimel Tallinnas S. AMBROSEN, ensain.

TAGASILANGENU.

Üks tõõline sai töõkojaks raskesti haavata. „Ei,“ ütles ta, „ärge saatke arsti järgi, kuid saatke siia kedagi, kes ütleks mulle, kuidas võiksin päästa oma hinge.“

Kolmesaja tõõlise hulgas polnud ühtki, kes võis kõneleda selle üle.

Palju hiljem ütles üks tagasilangu juuresõjaljale:

„Oh, ma oleksin võinud näidata talle teed, kuid minu elu sundis mind valkima.“

Meie võitlusväljal.

Tallinna I korpusest.

Jõulupajad keemas. Jõulupuu vaestele, 8 uut lapsõõdrit.

Koduõingu väljamüügiõhtud ühes Lutsia-õhtuga 11.—13. det. andsid hääd tagajärje (Sissetulek oli umbes 225 krooni netto.) Staabikapten Pennick külastas meie korpust Lutsia-õhtul.

Päev enne jõululaupäeva õhtul korraldas meie korpust ühes samariit õhvitseridega jõulupuu vaestele.

Seda oli veel võimalik teha sellepärast, et meie olime saanud politsei poolt tuba välja panna 5 jõulupada kesklinna, et kortjata raha vaestele.

Laupäeval, esmaspäeval, teispäeval ja jõululaupäeva õhtul olid need väljas ja andsid väga ootamatult hääd tagajärje — 868 krooni. Igahuhele, kes on aidanud kaasa selleks, tahan öelda „suur tänu.“

Tänu ka politseivalitsusele, kes tuli meile nii lahkest vastu selles jõupingutuses vaeste häaks. Me soovime kõikidele Jumala rikkalikke õnnistusi.

Esmesed jõulupäevad olid õnnistatud Jumalast. Küll ei olnud nii palju rahvast, — aga siiski Jumala vaim oli tegev. Teise püha õhtul 8. lapsõõdrit õnnistati Päästearmees I puu all. Au Jumalale!

Töötame lootes, et Jumal annab vilja. Eespidi tahame paremini töötada Tema riigi häaks.

Minu abikaasa ja mina soovime hääd uut-aastat kõikidele seltsilistele ja sõpradele.

ERNST MOLIN, adjutant.

Tartu.

6.—8. det. pühtises Tartu korpuse õhvitseride tegevuse aastapäeva. Koosolekut osavõõt oli elav, mida võis järeledada sellest, et maal oli rahvast tungil täis. Külalistena viibisid meie keskes adj. ja proua Molin, Tallinnast, kes ka juhatsid aastapäeva koosolekuid. 6. det. peeti erilist aastapäeva pidulikku jumalateenistust. Huviga jälgiti Päästearmees üle tagasivõidet Tartus. Pühapäeval, 7. det. hommikul oli korpuse sisseõnnistamine, uueks töõaastaks. Mitmed korpuse sõduritest ja sõpradest panid endid ka uuesti õhtu. Samal päeval pärast lõunat oli tsentraline koosolek „Tagasivaade“. Seltsilised rääkisid, kuidas nad puutusid kokku Päästearmees, ja külalised ja korpuse juhatajad rääkisid sõjamälestustest. Viimane aastapäeva koosolek, 8. det. oli kõige auulisem ja õnnisturikkam. Koosolek oli kinnine ja osavõtjateks olid ainult korpuse sõdurid, nekrutid, lapsõõdritid ja abiturpiliikmed.

Usun kindlasti, et leidub mõni hing, kes tõmmati nende koosolekutega Jumalale lähemale. Annaks Jumal jõudu ja väge rohkem, et eelseisval võitlusaastal oleksid si ka suuremad võidud. Kuigi võitlused on rasked, kuid võidud on siis auulisemad.

„Kas kõrkjas suureks kasvab, kui see ole muda? Kas asaarõõ kosub, kui pole vett?“ Jobi, 8:11.

1.

1. Me Jumal on üks varjupaik, mis tormi ajal seisma jääb. Ta annab armust meile kõik, mis kõrbetele meil tarvis läeb.

Koor: Jah, Jeesus on me kalju siin [kõrbemaal, siin kõrbemaal, siin kõrbemaal. Jah, Jeesus on me kalju siin [kõrbemaal, mis igavesti seisma jääb.

2. Ta kõnnib ise meie ees, meid õõli kui päeval juhatab. Jehoova koja õuedes me kartlik süda rahu saab.

3. Kui torm ja lained möllavad ja hädaoht meid hirmutab, kui mured suureks lähevad, see kaljukindlat seisma jääb.

4. Me kalju atus Jeesuke, su pääle toelme end, ja seda kindlat loodame, et rahuranda kannad meid.

2.

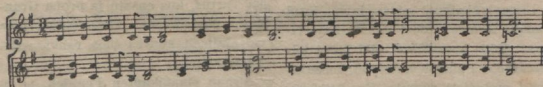
1. Kui kord õndsad ja lunastud endid kogunud Siioni mäel, lugemata kui liiv mererannal, lugemata kui liiv mererannal, lugemata kui liiv mererannal.

Koor: Lugemata kui liiv mererannal, on see lunastud pühade hulk. Pea Issand kogub meid, kes on Tema omaksed ja kelle arv on kui liiv mere- rannal.

2. Kui kõik lahutud jumalalapsed ükskord Päästija paremal äärel igavesti sääl ühendud saavad: liigutatult ma mõtlen see pääl.

Tal laulgem viisides ja kiitkem kõik!

Tal laulgem viisides ja kiitkem kõik! Ja tema pühadust nüüd iga päev, nii et see kajagu ka üle maa. Tal laulgem viisides ja kiitkem kõik!

3. Kui kord inglite saatmisel käire kandleid mängides palmide all, taeva ilu ja au naha saame: liigutatult ma mõtlen see pääl.

4. Kui kord rõõmuga vastu meid saäl me auline Jumala Tall, kes meid verega kohust on päästnud: liigutatult ma mõtlen see pääl.

3. Oh kuis õndsad kõik need, kes on Päästjate trund, kellel taevas on ardeid ja ees. Keel ei väljenda saa, kuidas rõõmus- mis on Jeesuse armastust täis.

Koor: Hüüdkem rõõmsalt „hallelujaja“, marsides kõik mööda teed. Laulgem lunastavast käest, mis meid päästnud patu väest, Jeesus õnnelikuks alati meid teeb!

2. Magus rõõm on mu sees, kõike [Jumalalt läheb Talle veres ma omasin nüüd. Usun südamest ma, „taevaõndsus nii Jeesu nimes!“ see on minu hüüd.

3. Jeesus alati on minu päike ja oh et tuneks ta päästmist kõik Tema armastab mind, surres kannan- et mind päästa ja murda mu meelt.

4. Püha õndsust mu meel tunneb mis mul elustav veri on toond. Oma Päästjaga vaid olen õnnistust taevarahu ta hinge mul loond.

„SÕJAHÜÜD“

Nr. 17 — Detsember. — Välja antud:

Table with 2 columns: Location/Group and Amount. Includes Tallinna I korpus (1300), Tallinna II korpus (900), Tartu korpus (500), Samaritlane töö (100).

AUNIMESTIK:

Ohvitserid:

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes Leitin. Vl. Muul (270), Ida Matveus (100), Hilda Eiman (100), Salme Muusikant (96), Karl Bernadt (75), Einsain V. Granholm (50).

Allohvitserid ja sõdurid:

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes Tallinna I korpus (75), Sõdur E. Nieman (50), Seers. H. Sandberg (50), Seers. E. Vikman (50), Seers. O. Riis (50), V. Kalla (50), Muusek. M. Ernits (41), Seers. H. Olo (35), Seers. O. Vikman (35), Nokr. R. Raudkivi (30), Seers. A. Sagar (30), Kassah. J. Küti (25), Seers. J. Kanter (25), Sekr. E. Reimberg (25), Muusek. R. Nee (25), Sõdur A. Nukk (25), Sõdur Hanschmidt (25), Nokr. V. Lubli (25), Sõdur J. Deubner (25), Seers. A. Kroos (25), Sõdur Holunder (25), Nokr. M. Virk (25).

Tallinna II korpus:

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes Nokr. T. Laanetalu (60), Sõd. A. Reisman (50), Nokr. A. Liin (40), Sõd. H. Lepikson (30), Sõd. E. Alberg (25).

ARMEE — ABIANDEV KÄSI.

Päästearme töö läheb takistama- tult edasi — aitame puudustkanda- natajaid, söödame näljaseid, külasta- me haigeid — nihaasti kodudes kui ka haigekamardes, samuti vange, otsime kinnatud omakseid. Armee püüab kõigi abinõudega kuulutada usku Jeesu- sesse Kristnusse ja seda ka elus läbi viia. Järgmine juhtumine kir- jeldab meie töö mitmekesisust.

Üks meie ohvitseridest nüüd Valgas „Sõjahüüdu“. Tagasi sõites koh- tas ta jaamas vana pronat, kes tuli haigemajast ja sõitis koju, kuid pol- nud pikendunud oma passi. Piiril sattus pronu raskustesse ja jäi pile- fita ning rahata. Ta oli ällatunud, kohates saat Armeed, kuigi ta tun- dis seda Soomest ja Lätist. Ohvitser ostis temale pileti ja muretses ka sööma.

Tahame teha samaritlasti tööd Tal- linnas ja Tartus ning aidata viilet- suda ja vaeseid nii palju kui iganes võimalik.

Selle töö suurus oleneb täieliselt sellest, kui suurt abi meie saame oma sõpradelt.

ISERALISED MÄRKUSED.

Kui tunnend enese olevat üksinda ja rõhutat ja sa vajad rõõmustamist või nõuannet, kirjuta Päästearme territooriumi komandöörile.

Matsisa iela 13, dz. 6, Riga, kes häämeellega aitab sind. Kõik kir- javahetus on tasuta. Märgi ümb- rikule „Abiandev käsi.“

Mööga ja kilbi bri- gaad.

Piiblitekstid jaanuaris.

Johannese ev.

Jeesus, maailma valgus.

Table with 2 columns: Verse number and text. Includes N. 1. 1: 1-18, R. 16. 5: 30-47, L. 3. 1: 29-42, P. 18. 6: 15-27, E. 19. 6: 28-40, E. 5. 2: 1-12, K. 21. 6: 60-71, N. 22. 7: 1-13, R. 23. 7: 14-27, L. 24. 7: 28-39, P. 25. 7: 40-53, E. 26. 8: 1-11, T. 27. 8: 12-27, K. 28. 8: 28-45, N. 29. 8: 46-59, R. 30. 9: 1-12, L. 31. 9: 13-27.

Piibli nurk.

„Jumal on meie varjupaikaks ja tugevuseks; ta annab ennast küll lei- da kui abinees kõiges ahlastuses.“ Taav. 1. 46:1.

(Lugege 46. Taavetti laul.)

Siis kui häda kõige suurem, lähemal on päästmine. Tema tunneb ka su nõrjust, kõik ta ette veeret!

Kui häda lained tormavad sinu üle, ära ilgki unusta, et sinu taevane Isa seda teab.

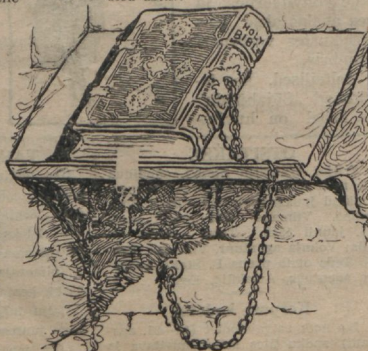
Pea meele, et midagi ei või sündi- da sulle Tema teadmata. Midagi ei või nii rõõmustada hädas kannatajat, kui meie armsa Päästja sõnad, kui Tema ütles, et ka kõik juuksed on loetud meie pääs, ja et ükski var- lane ei lange maha meie taevase Isa teadmata. See pakub meile kaks tähtsat õpetust.

Kuule neid:

Iga häda, mis sul tuleb kannatada, on sinu taevane Isa sulle, kas saat- nud või lubanud tulla. Tema teab kõik sinu raskused ja Temal on min- gisugune tark mõte, saa- tes sulle kannatust või lubades seda tulla. Kõik tuleb tema armastusest.

Pea aga meeles, kui sa loodad Jumalale, Tema kinnitab ja aitab sind kanda kõiki sinu kannas- tust. Ta võib tulla teha mahaõnnaks, et niidetud lammast ei jääks kangeks, ja teha tugevaks selga, mis peab kandma ras- ket koormat.

Tema teeb kõik sinu hädad häaks ja sa omad midagi sellest. Sa küsid: „Kuidas see võib sündida?“ Hädad iseenesest ei ole õnnistused, vaid needmine, see on kas sinu või sinu eelkäijate patu tagajärjed, ja iseenesest need viivad ikka sügavamasse hukatusse ning pimedaimasse meele- hettesse. Kuid on auline teada, et Jumal võib kõik sinule häaks pöö- rata, ja siis ilmutab end, et nende sees varjatud oled õnnistused. Pau- lus kuulutas, et sellele, kes Jumalalt armastab, kõik asjad peavad tulema häaks. Nii see on ka. Seepärast ole julge! Ka sina elad läbi seda, kui oled ustav.

Erilised nädala palveteemid

- Jaan. 4. Meie Armeed juhüd. 11. Maad, kus Jeesus on tund- matu. 18. Hääd arusaamine tööstuses. 25. Ida-Aafrika.

